

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Petitiones super quibus Santissimus Ro. Pont. videtur consulendus, &
eidem supplican.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

rum Sedi Apostolica & Episcopis. Et de homyliario lingua communi conficiendo, quo parochi vtantur. Illustrissimus Metropolitanus patribus exposcentibus, curam suscepit vt libellus hic & homyliarius conficeretur, & ederetur.

Decreuerunt etiam, vt idem Illustriss. Metropolitanus decretis Synodi iam editis, & qua die crastina edi & publicari in Synodo debent, possit addere & demerere, & declarare, & etiam eorum ordinem & substantiam immutare.

Decreuerunt pariter, vt ab eodem Illustriss. Dom. Metropolitanus nonnullae petitiones nomine Synodi Sanctiss. D. N. proponerentur, & vt literae super ijs ad Sanctitatem suam scriptae, etiam si non nomine Synodi, sed Episcoporum scriptae essent, ita tamen Synodi nomine scriptae crederentur, ac si in sessione actum esset: & subscripserunt paginam albam ad hoc vt praedictae literae eorum nomine confectae ad Sanctiss. D. N. mitti possent.

Petitiones autem Sanctiss. D. N. porrigendae, sunt infrascriptae, videlicet.

Petitiones super quibus Sanctiss. Rom.

Pont. videtur consulendus, & pro eisdem supplican.

VT in parochialibus resignatis, quarum portio parochi reseruata est minor centum, pensionarii seu reseruatarii fructuum pro rata pensionum seu reseruacionum sustineant onera Ecclesiarum pro ipsarum reparatione & cultu diuino, si Rector ipse ob paupertatem de fructibus sibi remanentibus illa sustinere non possit.

Vt in futurum reseruentur centum pro victu parochi, deductis omnibus oneribus.

Et habentes diuersos Canonicatus in eadem dioecesi, in ecclesijs in quibus residet, teneantur per sex menses anni in vna, & per sex reliquos in altera residere.

Vt sicut in insignibus, ita & in debilibus collegiatis, possit Episcopus suppressere aliquas praebendas.

Ordinetur, quid agendum sit de obtinentibus Canonicatus, & simplicia beneficia, qui ad ordinem presbyteri ad-

mitti non possunt, & an sint cogendi per Vicarium.

Vt obtinenti Canonicatum in Cathedrali vel collegiata, possint in eadem ciuitate vel terra conferri parochiales, stante exiguitate numeri, vel redditaum Canonicozum.

Vt ad tollendas nonnullorum dubitationes in sacro Concilio Tridentino sess. 5. cap. 1. & sess. 24. cap. 8. de reformatione de praebenda Theologo & Penitentiario assignanda, locum habeat in praebenda Canonicali, vbi maxime nulla alia praebenda adest.

Vt Regulares subiaceant decretis huius provincialis Synodi Mediolanensis.

Vt non derogetur vnionibus Beneficiorum factis ab hac Synodo pro Seminario. (dis.

De commendis sine conuentu vnigenae.

Vt subueniant cathedralibus pauperibus.

Excommunicationes pro rebus perditis aut subtractis ad finem reuelationis, an possint etiam concedi Vicariis, & sub qua forma, & quibus de causis; & an pro reuelatione delictis sint danda: licet verba Concilii satis clare videantur innuere excludi Vicarios.

An sanctum Concilium sess. 24. cap. 1. de reformatione Matrimonij, Permittere Matrimonia contrahi ante quam denunciations proponentur, quoties probabilis suspitio fuerit, ne Matrimonium malitiose impediatur, intelligatur, dum modo primo de praedicta suspitione ab Episcopo cognoscatur, & eius iudicio de denunciations postponantur, sicuti quando remittuntur, vel vnusquisque priuati, vel parochi arbitrio hoc relinquatur, quando ob suspitionem impedimenti denunciations postponi debeant.

Qualiter fraudibus & passionibus illicitis occurrere possit, quas faciunt obtinentes pensiones super beneficio tertij qui nihil soluit, cum multis simulationibus, & ecclesiarum non modico detrimento; & an expediat pro salute animarum & utilitate ecclesiarum dictas pensiones non concedere.

Vt Regulares exempti, qui in ciuitate, vel loco, aut infra vniam dietam non habent conseruatores vel Iudices, coram quibus conueniri possint in causis

Ciui-

Ciuiibus, corā ordinario conueniantur, uel dictos Iudices deputare cogantur.

Ad remouendas cauillationes & calumnias, uidetur declarandum, clausuram monialium esse imponendam, non solum ubi alias fuit, sed et in ubi nunquam fuisse prætenditur, ad mentem Bonifacii VIII. & sacri Concilii.

Vt Moniales dictæ de Annuntiatione Ordinis Sancti Augustini, ciuitatum Placentiæ, Dheronæ, Cremonæ, & Valentiniæ, quæ sedi Apostolicæ se subiectas asserunt, & ab ordinariis se gubernari non permittunt, iuxta Decret. Concilii sess. 25. cap. 9. de regul. non permittantur ut de ciuitate in ciuitatem, de Monasterio in Monasterium, etiam sub prætextu faciendi Capitula & uisitationes, uagari; & ut ab ordinario, saltem in ijs quæ pertinent ad ordinarium, regantur.

Examinandus in urbe ad ordines, uel beneficia curata, teneatur exprimere, an prius fuerit ab ordinario examinatus & reprobatus; & si id tacuerit, poenas graues incurrat, & ad beneficia examen sibi non proficit.

Petenda uideretur à Sanctis. D. N. pro Episcopis facultas dispensandi cum aliquibus pauperibus suarum diocesium miserabilibus personis super Matrimonio in quarto ante Concilium; etiam scienter, uel post Concilium ignoranter contracto, qui propter impotentiam dispensationes impetrare non possunt, dummodo Episcopi gratis dictas dispensationes darent.

Petitio oblata Sanctissimo D. N. super Indulgentijs.

Beatissime Pater.

Collegimus ex Decreto Tridentini Concilii incommoda & abusus, quos in sacrarum Indulgentiarum usum & perceptionem, ex hominum irreuerentia, ignorantia, alijsq; causis irrepisse in prouincia nostra Mediolanæ, animaduertimus.

Indulgentiarum frequentia, fidelium pietas, & religionis ardor, in illis recipiendis restinguitur.

Cum in eis publicandis frequentius processionibus adhibeantur; & populi pie-

tas minuitur, & diuina officia in Ecclesijs perturbantur.

Indulgentiarum occasione, nocturno tempore ex virorum & mulierum concursu multa scandala oriuntur.

Cum uiri & mulieres eodem tempore ad eandem ecclesiam frequentes conueniunt, multa ab improbis hominibus graui bonorum scandalo minus honeste & pudice fiunt.

Indulgentiarum facilitate homines procliuiores sunt ad flagitia.

In consequendis Indulgentijs, cum nulla poenitentiae opera præstanda imponuntur, fidelium charitas refragescit.

Ex uerbis illis (pro culpa) imperitis & simplicibus hominibus erroris occasio præbeatur.

Cum pro mortuis etiam conceditur, nec quidquam præterea declarationis gratia additur, multi in ea re errant.

Multi non intelligunt, ad capiendum sacrarum Indulgentiarum fructum, poenitentiae sacramentum, aut firmum confitendi propositum necessarium requiri.

Ex amplissima facultate absoluendi, multi se à censuris, etiam ab homine interrogatis, absolui posse arbitrantur.

Vbi eligendi Confessoris facultas datur, sæpe confessores ordinario non probati eliguntur.

Qui Indulgentias Episcopis publicandas deferunt, (qui plerumque laici sunt) maxima in ea re insolentia censuris propositis utuntur.

Ex concursu plurium Indulgentiarum, quibus eadem certa dies præfinita est, magnæ difficultates & cōtrouersiae oriuntur.

In Ecclesijs deligendis, altarium numero, tempore constituendo, ubi id in bullis definitum non est, campanis pulsandis, cereis accendendis, & alijs huiusmodi, maximæ perturbationes & contentiones excitantur.

In summarijs, quæ communi lingua fiunt, sæpe falsa, & ab ipsis Bullis aliena exprimentur.

Falsæ Indulgentiæ pro ueris quandoque circumferuntur.

Multis in locis populo Indulgentiæ proponuntur, quarum origo ignota est, nec ullis certis argumentis earum auctoritas comprobatur.